

Arrest

nr. 277 268 van 12 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in op X 2005 te X. U heeft de Somalische nationaliteit. U behoort tot de clan Abgal. U woonde in Turdho tot aan uw vertrek in augustus 2020.

U werd gevangen genomen door Al Shabaab omdat u meermaals betrapt werd op het doen van zaken die verboden waren, zoals voetballen en schaken. U kon ontsnappen en besloot daarop het land te verlaten.

U reisde met een smokkelaar per vliegtuig naar Turkije en van daar per boot naar Griekenland. De boot kapseisde en u werd samen met andere overlevenden opgevisst door een Chinese boot. Later werden jullie door een andere boot opgehaald en naar Rhodos gebracht.

U verbleef op Rhodos in een gesloten opvangcentrum van eind augustus 2020 tot begin oktober 2020. Begin oktober 2020 werd u verplaatst naar een opvangcentrum op Kos, waar u een interview kreeg en verbleef tot begin januari 2021. U was al die tijd in contact met uw smokkelaar, die u begin januari 2021 naar Athene bracht. U verbleef in Athene in het huis van de smokkelaar tot juli 2021. U reisde toen per vliegtuig naar Italië en van daar per auto naar België.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u zelf verklaart geboren te zijn op 26 november 2005. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat u internationale bescherming heeft aangevraagd en verkregen in Griekenland onder een andere identiteit: Osman Redwan, geboren op 26 november 2000. De dienst Vreemdelingenzaken heeft daarom een twijfel geuit over uw leeftijd. Het uitgevoerde leeftijdsonderzoek wijst uit dat u op datum van 20 september 2021 een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. De test toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent. Deze leeftijdsschatting werd mee in rekening genomen bij de beoordeling van uw dossier. Het CGVS neemt bij zulke beoordeling immers steeds het individuele profiel van elke verzoeker in rekening – in casu het profiel van een jong volwassene.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in het administratief dossier (Eurodac Search Result dd. 23/07/2021; Eurodac Market Hit dd. 26/07/2021; Information Request Reply – toegevoegd aan de blauwe map in het administratieve dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 8385 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. In het

andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,... Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92]. Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97]. Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan."

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk erbarmelijke levensomstandigheden in de opvangkampen op Rhodos en Kos en het gebrek aan medische verzorging (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekeland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd,

evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Er moet worden vastgesteld dat u minder dan negen maanden na de toekenning van uw beschermingsstatus naar België gereisd bent vanuit Griekenland. Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U geeft zelfs toe dat u nooit van plan was in Griekenland te blijven (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 7). U bleef sinds uw aankomst in Griekenland in contact met uw smokkelaar, die u aanraadde te wachten op uw verblijfs- of reisdocumenten om verder te kunnen reizen (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 7). U verbleef zelfs vanaf het moment dat u het opvangcentrum op Kos verliet tot aan uw komst naar België in juli 2021 bij een vriend van uw smokkelaar die u zou helpen om vanuit Griekenland naar een "veilig land" te reizen. U bracht in die periode twee nachten op straat door. U overwoog op dat moment niet om elders hulp te zoeken: "iedereen loopt weg, het was onmogelijk voor mij om hulp te zoeken" (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 9). U ondernam eens u uw beschermingsstatus had bekommen niets om uw rechten te doen gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van racisme, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. U verwijst naar de twee nachten dat u op straat verbleef, toen u naar eigen zeggen gediscrimineerd werd op basis van uw huidskleur toen u bedelde en toen een vrouw u in uw gezicht spuugde en zei dat u zwart was (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 9).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Roemenië geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Somalië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 3°, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de

subsidiare beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat op basis van de elementen in het administratief dossier, met name verzoekers verklaringen en het antwoord van de Griekse asielautoriteiten, blijkt dat verzoeker internationale bescherming en meer bepaald de vluchtelingenstatus geniet in Griekenland. Nergens blijkt dat verzoeker thans niet langer internationale bescherming zou genieten in Griekenland.

Verzoeker klaagt in het verzoekschrift aan dat het administratief dossier geen informatie bevat over de situatie van vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland, hetgeen volgens hem getuigt van een vooringenomenheid en gebrekkigheid van het onderzoek. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat verweerder op basis van de objectieve en verifieerbare gegevens die voorhanden zijn terecht heeft vastgesteld dat verzoeker internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. Dit wordt door verzoeker overigens niet concreet betwist.

Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de voorwaarde die de wet oplegt inzake de toepassing van de niet-ontvankelijkheid in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat “*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Het komt daarentegen niet aan verweerder toe om bijkomende onderzoeksdaeden te stellen, gezien de bewijslast aangaande actualiteit en/of effectiviteit van de verleende EU-bescherming (die vermoed worden) bij verzoeker berust.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 90 e.v.).

De Raad beklemtoont dat verzoeker internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. Aan deze status is een verblijfsrecht gekoppeld en zijn rechten verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen.

In navolging van voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie van 19 maart 2019, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland werd verleend te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoeker benadrukt dat hij bij terugkeer een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling, wat het beschermingsstatuut ineffectief maakt. Hij verwijst naar de door hem afgelegde verklaringen omtrent zijn problemen in Griekenland met name het wonen op straat, het ontbreken van bijstand om de taal te leren en een woning te vinden, het ontbreken van medische zorg, steun en begeleiding, het racisme waarmee hij te maken kreeg en het gegeven dat hij na het verkrijgen van zijn verblijfsrecht het opvangkamp diende te verlaten en volledig aan zijn lot werd overgelaten. In het verzoekschrift wordt ook opgemerkt dat niet werd onderzocht of verzoekende partij nog steeds bescherming genoot in Griekenland of die verlengd kan worden en/of welke voorwaarden hieraan verbonden zijn. Verzoeker kaart aan dat uit de aangehaalde algemene informatie blijkt dat teruggekeerde statushouders, die niet meer in het bezit zijn van hun verblijfsvergunning soms maanden moeten wachten tot er een nieuwe vergunning wordt afgegeven, hetgeen tot gevolg heeft dat zij bij hun terugkeer moeilijk toegang verkrijgen tot huisvesting, sociale voorzieningen, zorg en de arbeidsmarkt waardoor zij het risico lopen om in een situatie te belanden die in strijd is met artikel 3 EVRM.

Vooreerst wijst de Raad erop en beklemtoont hij dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt immers weerklink in het vigerende EU-acquis, waar richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn), in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Verzoeker verwijst naar landeninformatie met betrekking tot de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, integratievoorzieningen, sociale voorzieningen, de levensomstandigheden, algehele beperkingen voor in Griekenland erkende vluchtelingen en teruggekeerde statushouders en naar de impact van de coronacrisis en covid-19 pandemie op het land.

Deze (landen)informatie vormt weliswaar een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Dienaangaande wordt nog benadrukt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland, inzake sociale steun, huisvesting en medische zorg, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere onderdaan van de Europese Unie op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. Ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg kunnen problematisch en complex zijn. In die zin dienen de verklaringen van verzoeker over de levensomstandigheden voor personen met

internationale bescherming in Griekenland te worden gekaderd binnen de algemene Griekse context, die ook voor de Griekse onderdanen de levensomstandigheden negatief beïnvloedt.

De omstandigheid dat personen die internationale bescherming genieten in die lidstaat geen enkele uitkering of verstrekking ter waarborging van een bestaansminimum ontvangen dan wel uitkeringen of verstrekkingen ontvangen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen leiden tot de vaststelling van een schending van dat artikel 4 wanneer de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, en buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin arrest van 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punten 89, 90 en 101).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen met betrekking tot zijn situatie in Griekenland, het verwijzen naar algemene landeninformatie en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder in de bestreden beslissing. Dit doet evenwel geen afbreuk van aan de motivering in de bestreden beslissing waarin verweerder op pertinente en correcte wijze oordeelde dat:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.”

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, namelijk erbarmelijke levensomstandigheden in de opvangkampen op Rhodos en Kos en het gebrek aan medische verzorging (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 7-8), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Er moet worden vastgesteld dat u minder dan negen maanden na de toekenning van uw beschermingsstatus naar België gereisd bent vanuit Griekenland. Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U geeft zelfs toe dat u nooit van plan was in Griekenland te blijven (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 7). U bleef sinds uw aankomst in Griekenland in contact met uw smokkelaar, die u aanraade te wachten op uw verblijfs- of reisdocumenten om verder te kunnen reizen (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 7). U verbleef zelfs vanaf het moment dat u het opvangcentrum op Kos verliet tot aan uw komst naar België in juli 2021 bij een vriend van uw smokkelaar die u zou helpen om vanuit Griekenland naar een "veilig land" te reizen. U bracht in die periode twee nachten op straat door. U overwoog op dat moment niet om elders hulp te zoeken: "iedereen loopt weg, het was onmogelijk voor mij om hulp te zoeken" (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 9). U ondernam eens u uw beschermingsstatus had bekommen niets om uw rechten te doen gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van racisme, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. U verwijst naar de twee nachten dat u op straat verbleef, toen u naar eigen zeggen gediscrimineerd werd op basis van uw huidskleur toen u bedelde en toen een vrouw u in uw gezicht spuugde en zei dat u zwart was (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 01.04.2022, p. 9).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Roemenië geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Somalië."

Ofschoon blijkens de door verzoekende partij aangehaalde informatie de situatie in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, het er voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water, en aldus niet kan worden ontkend dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en er geconfronteerd (kunnen) worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, is de loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, op zich geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke zoals in de bestreden beslissing werd vastgesteld. Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele elementen of argumenten bij die desbetreffende concrete vaststellingen aangaande haar persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in een ander daglicht kunnen stellen. De Raad beklemtoont dat een algemene verwijzing naar de situatie in/de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient op concrete en overtuigende wijze te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoeker slaagt er met de herhalingen van zijn reeds afgelegde verklaringen, het volharden in zijn reeds beoordeelde beweringen, het verwijzen naar (landen)informatie en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder in het verzoekschrift niet in om voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

De Raad benadrukt echter dat verzoeker niet aantoon dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal

terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

Waar in het verzoekschrift naar rechtspraak van de Nederlandse en Duitse Raad van State wordt verwezen, herinnert de Raad eraan dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen bindende precedentwaarde (cf. RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals te dezen geschiedt.

Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 1 april 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Somalisch en in de aanwezigheid van haar raadsman. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet – die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus – worden deze *in casu* niet dienstig ingeroepen nu de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Aangezien aan verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland, dient de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan deze status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de genoemde artikelen dient door verweerder slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de haar toegekende internationale beschermingsstatus in Griekenland actueel en effectief is, wordt ontkracht.

De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is derhalve gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoekende partij geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF